

Z KOTELNY DO HROBU
(Z náměstí Republiky takřka
přímo až na konec Karlína)

Praha 1, Praha 8

TRASA 5

BUNKR

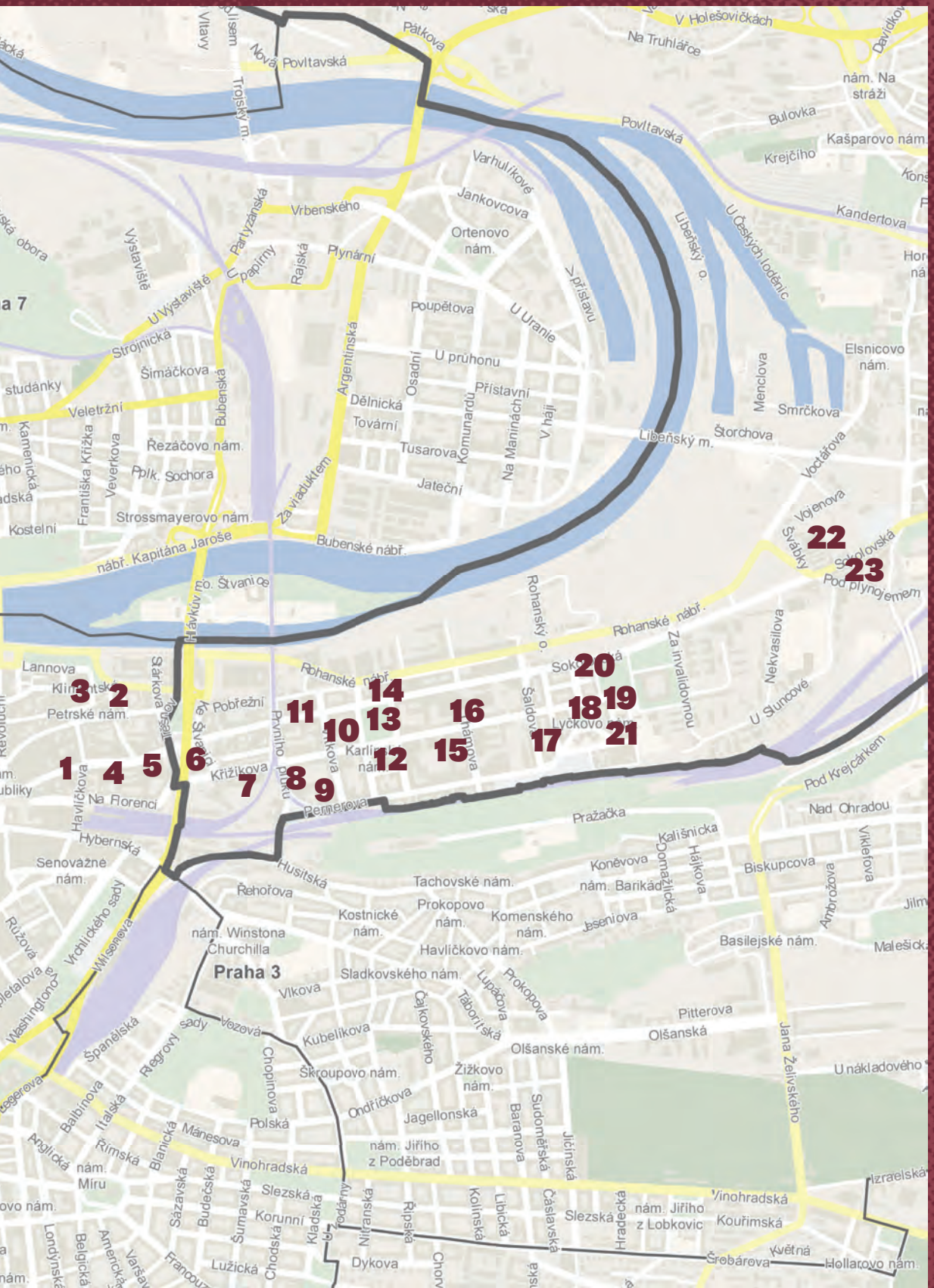
BŘEZEN - 1994 - MARCH

Út 1.3.	BUNKR DISCO	DJ. MÁKA	15,- Kč
St. 2.3	KATAPULT	DJ. AMRIT	40,- Kč
Čt. 3.3.	ISEBEL'S PAIN / FINSKO /	DJ. DAVID	40,- Kč
Pá. 4.3.	POPPYCOCK (USA)	DJ. AMRYT	30,- Kč
So. 5.3	DUX	DJ. TRÁVA	25,- Kč
Je. 5.3.	BUNKR DISCO 20.00 - 5.30	Dj. AMRIT+TRÁVA	15,- Kč
	TEENAGR DISCO 15.00 - 18.30	DJ. ANDY+MICHAEL	15,- Kč
	/ vstup i na kolečkových bruslích a skateboardech /		
Po. 7.3.	BUNKR DISCO 60. + 70 léta	DJ. ŠULC	15,- Kč
Út. 8.3.	BUNKR DISCO	DJ. MÁKA	15,- Kč
St. 9.3.	MARLBORO ROCK IN 20.00	DJ. DAVID	20,- Kč
Čt. 10.3.	VISACÍ ZÁMEK	DJ. DAVID	30,- Kč
Pá. 11.3.	BUNKR DISCO	DJ. TRÁVA + MAX	15,- Kč
So. 12.3.	KRUCIPŮSK	DJ. AMRIT	30,- Kč
Ne. 13.3.	BUNKR DISCO 20.00 - 5.30	DJ. TRÁVA + AMRIT	15,- Kč
	TEENAGER DISCO 15.00 - 18.30	DJ. MICHAL+ORITHI	15,- Kč
	/ vstup i na kolečkových bruslích a skateboardech /		
Po. 14.3.	BUNKR DISCO - Indies	DJ. ŠULC	15,- Kč
Út. 15.3.	DOGPILE / BELGIE /	DJ. AMRIT	70,- Kč
St. 16.3.	SLUNÍČKO	DJ. DAVID	40,- Kč
Čt. 17.3.	JEAN MARAIS	DJ. MAX	25,- Kč
Pá. 18.3.	BANG! BANG! BANG!	DJ. AMRIT	30,- Kč
	party magazínu BANG! ANARCHUS, ABAX, VEGETARIAN PORK FASHION		
So. 19.3.	CRIME AND ... + WALK CHOC ICE	DJ. TRÁVA	30,- Kč
Ne. 20.3.	BUNKR DISCO 20.00 - 5.30	DJ. DAVID + TRÁVA	15,- Kč
	TEENAGER DISCO 15.00 - 18.30	DJ. MARY + DV	15,- Kč
	/ vstup i na kolečkových bruslích a na skateboardech /		
Po. 21.3.	BUNKR DISCO - Indies	DJ. ŠULC	15,- Kč
Út. 22.3.	BUNKR DISCO	DJ. MÁKA	15,- Kč
St. 23.3.	MANIAC SQUAT / GB /	DJ. TRÁVA	30,- Kč
Čt. 24.3.	BEATOVÉ DRUŽSTVO + RADIANT SIRS /SNR/	DJ. AMRIT	30,- Kč
Pá. 25.3.	FLYING ELEPHANT	DJ. MAX	30,- Kč
So. 26.3.	LOVE LIKE BLOOD	DJ. AMRIT	100,- Kč
Ne. 27.3.	BUNKR DISCO 20.00 - 5.30	DJ. DAVID + TRÁVA	15,- Kč
	TEENAGER DISCO 15.00 - 18.00	DJ. ANDY + MICHAEL	15,- Kč
	/ vstup i na kolečkových bruslích a skateboardech /		
Po. 28.3.	BUNKR DISCO - Indies	DJ. ŠULC	15,- Kč
Út. 29.3.	BUNKR DISCO	DJ. MÁKA	15,- Kč
St. 30.3.	ALICE	DJ. DAVID	35,- Kč
Čt. 31.3.	SLUT + OTK	DJ. MAX	30,- Kč

*BUNKR PROMOTION SI VYHRAŽUJE PRAVO ZMĚNY PROGRAMU*PO SKONČENÍ KONCERTU VSTUPNĚ 15,-Kč*

NA BUNKR DISKO ŽENY A DĚVČKY VSTUP ZDARMA TĚLESNĚ POSTIŽENÍ VSTUP ZDARMA*

Tisk na recyklovaný papír provedla fy. FAST-PRINT (tel.: 2326996, Na poříčí 10) + M&J Advertising - Michal Slabý

7

Praha 3

22

23

20

18 19

17

16

15

14

13

11

10

9

8

7

6

5

4

3

2

1

1 / Na Poříčí 14–16

Klub Na Poříčí alias Kotelna! Klub, pevně zavinutý v trojobalu mýtů a legend, bývá vážným kandidátem na titul prvního pražského klubu polistopadové éry. Svým způsobem si ho zaslouží: existuje ale jeden důvod, proč je takový predikát v případě Kotelny sporný.

K objevu bývalé uhelny v podzemí domu vedle paláce YMCA došlo už na podzim 1989. Prostor očištěný od hromad koxu sloužil nejdřív jako zkušebna skupiny Michael's Uncle, ale – jak se píše ve *Voknovinách* 20/1990, kde je celý ten příběh podán v epické šíři – „nápad i chuť tady byly, a tak se z uhelny začal postupně rýsovat rockový klub“.

Pražská skupina Kokochod na jednom z koncertů v Kotelně.

Foto Daniel Vojtíšek / archiv Popmusea

VoknoViny

1.6.1990

vokno Bolzanova 7
110 00 PRAHA 1
tel: 22 47 53

20

Konec dalšího rockového klubu?

Nápad založit rockový klub v centru Prahy se samozřejmě nezrodil až v době převoluční, parla nadšeně soustředěná kolem kapely MAJKLŮV STRÝČEK objevila již v polovině loňského roku v domě číslo 14-16 Na Poříčí v podzemí starou uheřnu a začala ji upravovat do provozuschopnější stavu. V uheřně se původně pouze zkušelo, ale nápad i chuf lady byly, a tak se z uhojny začal postupně rýsovat rockový klub. Znamenalo to vynesit několik tun starého koksu, vyrobit provizorní záchody, zajistit organizační stránku akcí. Přišel 17. listopad a tak byla první akce odložena až na únor. Klub zahájil provoz 26. února po koncertu "Noc ostrých srpů". Od té doby se Na Poříčí uskutečnilo 12 akcí, nejčastěji v pátek, sobotu a v neděli. Začínalo se kolem půlnoci, končilo v 5.00 ráno. K lanci a poslechu zde vysloupily například tylo skupiny: Egypt, Jess, Kokmrent, Jay Walker, Rozmazaná díla, Double Nelson, Svatý Vincent, Trókel, U2. Jsme doma, B.S.S. a samozřejmě Majklův strýček. 21. května se v bytě Amrita Sena, člena Majklova strýčka schází parťa organizátorů klubu se zástupci redakcí několika novin. Důvod? Uzavření klubu.

Amrita Sen: "Největší chybou bylo to, že jsme nebyli oficiálně schváleni. Problém je ale v tom, že na OPBH pro Prahu I neexistuje žádná komise, která by byla kompetentní o nás rozhodnout, navíc v současné době nemají ředitele, takže s tím nechce mít nikdo nic společného."

Zdá se však, že legalizace – ten pověstný štěp – nebyla hlavním důvodem uzavření klubu (výměny zámků za přílohu pracoviště OPBH a policie). V době, kdy Majklův strýček připravuje písemné zpracování architektonických úprav a žádost o povolení provozu, podává nejmenší domu nad klubem stížnost v podobě petice adresované na ONV Praha 1. Klub je okamžitě uzavřen.

A.S.: "Je pravda, že lidé z okolních domů si nám několikrát slížovali, že se ráno bají do práce, když se dvorek hemží "kohoulama". Nejčastěji za námi chodí jakýsi pan Kožnar, který nám dokonce vyhrožoval, že pokud se nestane naším manažerem, poskytně příslušným institucím o nás informace. Měl to být videozáznam dokazující naše protizákonné chování ale ukázalo se, že má pouze nahráno, jak slíhujeme do kotelný basy piva. To, že se ve vodních domech válí po sklepených matracích na spaní a údejné i injekční stříkačky a preservativy, to je při takové náše práci. Na konci před námi demonstrativně jako poslední podepsal zmíněnou petici. Že se jako do poslední chvíle snažil s námi nějak vyjít... Zajímavý na tom je, že tu policii nikdo z nás nečetl. Klub nám zavřel, nikdo nás předem neinformoval, aparaturu jsme museli slíhovat načerno nákladním výtahem. Přitom na dvě naše akce přijela i policie, poprvé po udání, že se tam dějí hrozná věc, podruhé vlastně náhodou. Pokud se nám omluví, že vyrůstám."

Paní Fischerová, která se ukázala být autorkou petice, nám její text ochotně předložila. Píše se v ní o bezplatném odběru elektriny, vody, o nedostatečnosti

provizorních suchých WC, umístěných pod úroveň kanalizace; o nadměrně hlučné hudbě; o znečišťování prostor v okolí klubu, petice se dotazuje i na toho, kdo to všechno povolí. Řádkami se znatelně více ůšťední léma: strach z nanoranně vypadajících rockových fanoušků.

A.S.: "Záhodou, byť provizorní, jsme měli. U vchodu do klubu stáli při akcích dva naši lidé a hlídali, aby nikdo nešel na dvorek. Nikdy nedošlo k žádným nvačkám, jednou šice přišli skini s lycem, ale s tím jsme se rozhodli. Muzka byla zruďola slyšet asi jako slabě puštěný gramofon. Nechtěli jsme prostě pohofat na základních věcech."

Nutno podotknout, že provoz klubu neznamenal pro jeho organizátory žádný zisk. Vstupné se pohybovalo od deseti do pětadvaceti korun a při odcitění honorářů pro kapely zbývalo pár korun na nutnou údržbu. Co ale táá?

A.S.: "Chceme samozřejmě hrát dál. V žádném případě nepůjdeme dovnitř násilím, všechno legálně cestou. Ale OPBH není ve stavu něco rozhodnout, noční provoz nám nikdo nepovolil, protože nejsme nádraží, ani non-stop, ani soukromníci, nejmenčí by měli všechno odsouhlasit a to samozřejmě udělají těžko. Bude se zase opakovat to známé – ať hraju jndel Ale kde? Na ONV je každého prvního v měsíci seznam nebytových prostor k pronajmutí, ovšem s dodatkem, že se přikládá k polobám obvodu. To silně zavání korupcí. Kdybychom místo muzky vyráběli moduritová presátka... A pak, když už dostaně nebytový prostor, chutí ti zaženou licence. Za měsíční pronájem nevyužitého baráku u Loretského náměstí po mně chtějí dva a půl miliónu! Pod Váldkem je obrovské kino – při narušeno štatika, tak si to jednou za rok pronajímá Barrandov, nádraží Vysočany – tam je dům jako hrom, ale to bych zase musel sáhnat čtyři byty, klub Sluníčko už je zavřený jakou dobou."

My nechceme apelovat na legalizaci jenom našeho klubu! Všude se píše, že se v Praze mnozí rockové kluby jako houby po dešti, ale zatím jsou postupně likvidovány" (viz Nový Horizont).

Když připustíme, že v Praze existoval noční rockový klub bez povolení, že sem tam docházelo k hlasitému projevu jeho návštěvníků, ale uhlíděte to, že vodu ani proud nikdo neplatil, stále ještě nevidím důvod řešit situaci tak, jak řešena byla. Dokud se bude na rockovou hudbu a na její příznivce pohlízet tak, jak tomu je v domech C. 14-16 Na Poříčí, ale i na OPBH na národních vřborech, na ministerstvech, ve vládě, pak se nic nevytřeší. Jestli, není problém zavolat příleli, který se díky listopadové vlně ocílí třeba až ve vládě, a požádat ho o pomoc, ale to přece nevada nikam, nehledě na morální stránku věci. 23. května na setkání činní TRS zazněl požadavek spojit se s vřtvarníky. Měli jsou na tom, co do atoličků, úplně sjeřné, svolali velnou hromadu a tlačí..."

Případ klubu Na Poříčí zůstává tedy zatím nevyřešen. Nebo snad ne?

Petr Hnilo

Číslo Voknovin, které oznámilo konec toho podivuhodného klubu

Řízná a syrová vzpomínka stálého návštěvníka Petra Hoška: „To nebylo snad ani pro otrlý jedince, ale pro tvory. Všechno na koleně, z prken a krabic sbili bar... po třech měsících tam udělali nějakou kadibudku. Dvacetiletý pankáč byl ovšem naprosto spokojený.“ (*Rock & Pop* 11/2005.)

Vlivem dějinných událostí klub otevřel až 26. února 1990 v rámci afterparty po koncertu *Noc ostrých srpů* v Lucerně. Opět ocitujme *Voknoviny*: „Od té doby se Na Poříčí uskutečnilo 12 akcí, nejčastěji v pátek, sobotu a v neděli. Začínalo se kolem půlnoci, končilo se v 5.00. K tanci a poslechu zde vystoupily například skupiny Egypt, Kokrment, Rozmazané děti, Už jsme doma, Svatý Vincent, P.S., Trottel, Jess, Jay Walker, Double Nelson [poslední čtyři skupiny byly z ciziny, pozn. aut.] a samozřejmě Majklův strýček. 21. května se v bytě Amrita Sena, člena Majklova strýčka, schází parta organizátorů klubu se zástupci redakcí několika novin. Důvod? Uzavření klubu.“

Klub dojel na to, že mu chybělo potřebné razítko OPBH pro Prahu 1. To plus obligátní stížnosti občanů s obvyklým aranžmá (chlást, stříkačky, pochybné existence, bordel, nelegální odběr vody a elektřiny) jej sklátilo do hrobu. Tento a podobné případy vedly k protestní akci na Staroměstském náměstí (viz Národní 20, Rock Café). Klub sice kýžené povolení v červenci 1990 získal (viz *Rocknoviny*, č. 9/1990), ale k restartu už nedošlo.

2 / Lodecká 2

V tomto spisu se váží na lékárnických vahách, kdy použít slovo legenda. V době, kdy je legenda kdejaká všední marginálie – a nejlépe dvakrát –, je radno tím slovem co nejméně zaplevelovat veřejný prostor. Zde si ovšem nelze pomoci.

Bunkr, to je jeden z nejtypičtějších a nejpůsobivějších příběhů z Prahy devadesátých let minulého století. Byl to nejvýznamnější klub v metropoli své doby. Měl největší renomé mimo hranice republiky (a dovedl ho dobře prodat). A jeho osud svým způsobem ilustruje osudy celé pražské klubové mapy devadesátých let.

Budu teď trochu osobní. Nebyl to úplně můj favorizovaný „sklep plný hluku“, ale vnímal jsem ho jako středobod dění. Dokázal přitáhnout důležité žánry, trendy a styly těch let (možná s výjimkou taneční scény, jejíž tažení Českou republikou ostatně začalo až v závěrečné fázi jeho existence). V určitých obdobích mělo třeba Repre působivější programové taháky, Radost FX možná držela víc prst na tepu doby, ale Bunkr byla jistota, pilíř.

Jeho policejní vyklizení v lednu 1997 lze s odstupem času vnímat jako svého druhu předěl. Poslední akord éry veselé, živelné anarchie. Asi musel přijít –

Vstupenka na slavnostní otevření klubu Bunkr v roce 1991

a po letech se i člověk, kterého konec klubu tehdy rozhořčil, umí vžít do pocitů lidí, kteří bydleli léta okolo.

Stručná historie: kořeny Bunkru leží v demonstraci za rockové kluby na Staroměstském náměstí (viz Národní 20, Rock Café). Čtrnáctého září 1990 podepsala Společnost pro rozvoj kulturně společenského života smlouvu na užívání bývalého protiletceckého krytu v Lodecké ulici. Už tehdy propukly první protesty nájemníků v Lodecké, které otevření klubu o několik měsíců zpozdily. Nová smlouva byla podepsána v červnu 1991 a 17. listopadu 1991 byl Bunkr za asistence Půlnoci, Moe Tucker z Velvet Underground a pražského Velvet Revivalu (a samozřejmě husta hvězdných hostů v čele s hradním pánem) otevřen. Oficiální otevření posvětily několik dní poté skupiny Už jsme doma a Zuby nehty.

Bunkr se rychle etabloval na pražské klubové mapě. Pomáhalo mu spojení s Rádiem 1, které vysílalo z prostor za klubem v letech 1991–1993 (i když tato aliance skončila velmi hořce). Zároveň se mu dařilo vozit zajímavá jména ze zahraničí: Half Japanese, Cranes, Slowdive, Swamp Terrorists, Waltari, Project Pitchfork, posléze například Voivod, Moonspell, Dubstar... Další zahraniční hvězdy a hvězdičky považovaly za nezbytné dorazit do Bunkru po produkci a dokonat v klubu, jehož věhlas se rozléval po celé Evropě, dílo večera. Redaktoři hudebních časopisů těch let si jistě vzpomenu na popelavé tváře svých partnerů při rozhovorech, blábolících ztěžklým jazykem cosi o becherovce, absintu a dalších populárních nápojích vychlemtaných u nejdějšího baru v České republice a následcích jejich nemírné konzumace v noci před interview. Z tohoto okruhu se

Vchod do klubu Bunkr a pohled do kavárny. Archiv Popmusea © OOA-S 2023

ÚNOR

BUNKR PROGRAM

SO	1.2.	NEW YORK BAND	DJ: Válková 25,- Kčs
NE	2.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: Bidlo, Máka, Bernatský 19,- Kčs
PO	3.2.	MANŽELÉ	DJ: Solar 25,- Kčs
ÚT	4.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: Solar, Zíma, Smutný 19,90,- Kčs
ST	5.2.	TICHÁ DOHODA, VÝLET	DJ: Stehlík 26,- Kčs
ČT	6.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: Šulc, Sedloň, Stehlík 19,90,- Kčs
PÁ	7.2.	RC uzavřen	
SO	8.2.	PUMPA, ORKUS	DJ: MC Bidlo 25,- Kčs
NE	9.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: MC Bidlo, Máka, Bernatský 19,90,- Kčs
PO	10.2.	YO-YO BAND	DJ: Seidl 25,- Kčs
ÚT	11.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: Válková, Seidl, Stehlík 19,90,- Kčs
ST	12.2.	LUCIDUM INTERVALLA, TERRA IGNOTA	DJ: Solar 25,- Kčs
ČT	13.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: Zíma, Solar, Stehlík 19,90,- Kčs
PÁ	14.2.	BABALET, ŠVIHADLO	DJ: Reggae klub 25,- Kčs
SO	15.2.	BLACK RAIN	DJ: Hnyk, Neumann 25,- Kčs
NE	16.2.	THE PERC MEETS THE HIDDEN GENTLEMAN (NSR)	DJ: Seidl 39,- Kčs
PO	17.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: MC Bidlo, Máka, Bernatský 19,90,- Kčs
ÚT	18.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: Zíma, Solar, Smutný 19,90,- Kčs
ST	19.2.	VISACÍ ZÁMEK	DJ: MC Bidlo 26,- Kčs
ČT	20.2.	THE PHANTASMAGORIA (ZÁGREB)	DJ: Smutný 29,- Kčs
PÁ	21.2.	RED LETTER DAY (VELKÁ BRITÁNIE), DIXIE 45	DJ: Zíma 29,- Kčs
SO	22.2.	ZOMBIE UNDER STRETS, BLIND (HOLANDSKO)	DJ: Sedloň 49,- Kčs
NE	23.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: Šulc, Sedloň, Stehlík 19,90,- Kčs
PO	24.2.	UŽ JSME DOMA	DJ: Solar 25,- Kčs
ÚT	25.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: Zíma, Solar, Smutný 19,90,- Kčs
ST	26.2.	GARAŽ	DJ: Máka 26,- Kčs
ČT	27.2.	DISKOTÉKA RADIA 1	DJ: Šulc, Sedloň, Stehlík 19,90,- Kčs
PÁ	28.2.	JOE CARNATION	DJ: Šulc 25,- Kčs
SO	29.2.	STARÁ KREV (TOM WATIS), ZTRACENÉ ILUZE	DJ: Seidl 25,- Kčs

OTEVŘENO / OPEN
CLUB 18. 00 - 05. 00
CAFE 06. 00 - 05. 00
PROGRAM OD 21. 00
NAHRÁVACÍ STUDIO
RADIO CLUB

Loděcká 2
Praha 1
Nejdelší bar v Praze - 24 metrů

Program od 21. 00
Po skončení koncertu vstupné 20,- Kčs.
Diskotéky Rádia 1 - ženy a dívky vstup zdarma!
Nejdelší bar v Praze - 24 metrů

Vstupenky v prodeji v RC Bunkr
Předprodej: Multimusic, Bělehradská 116
Melantrich (pasáž Lucerna)
Memphis (pasáž Práce)
Sluna
PIS (Na příkopěch)

Informace na tel. čísle 23 14 535

BUNKR PROMOTION SI VYHRÁŽUJE
PRAVO ZMĚNY PROGRAMU!
Program RC Bunkr pravidelně na 91, 9 FM
BAVTE SE!

BUNKR
RADIO 1

Vstupenka k 1. výročí otevření klubu

rekrutují některé klasické bunkrovské ságy, jako je třeba ta o Lemmy z Motörhead, který si v Bunkru při jedné ze svých pražských návštěv zajamoval. V březnu 1993 se tu natáčel slavný český díl kultovního pořadu MTV *120 Minutes*, za jehož záznam by leckterý pamětník prodal svou babičku, kdyby nějakou měl.

Propagační pohlednice klubu

Pražské skupiny putují na satelit

V ROCKOVÝCH KLUBECH BUNKRA A RADOST NATÁČELA MTV

Americká hudební televizní stanice MTV koncem minulého týdne natáčela v Praze. Přijela zaznamenat sobotní koncert elektronické skupiny Pankow v klubu Radost. Navíc natočila speciálně zorganizované vystoupení pěti pražských kytarových skupin včetně Toyen a Naked Souls v Bunkru. Oba pro pořad 120 minut, který nejen moderuje, ale také připravuje Paul King. Toho jsme se zeptali:

Co si myslíte o grunge, jehož vlna zasáhla i Čechy?

"Myslím si, že je to s ním jako s každou módou. Jenom málo skupin přichází s něčím originálním, většina se pouze přizívuje. Některé, jako Nirvana, jsou skutečně dobré, ale je jich maximálně deset procent. Má-li nějaký styl úspěch, každá firma chce mít kapelu se stejným zvukem a image. To je stejné jako s videoklipy. Když uspěje nějaké schéma, každý se formuluje snaží zopakovat. Vypadají-li však všechny klipy stejně, nakonec zaujme nějaký odlišný a celá móda zmizí."

Malá nezávislá hudební vydavatelství prožívají krizi. Britská Rough Trade a Factory zkrachovala, jiná byla pohlcena velkými firmami, které se po letech nezájmu vrhly na soubory nezávislé scény. Proč?

"To je dáno situací na trhu. Prodej desek klesá s celým světem, u vás jako v Americe, a tak se velké společnosti snaží

Paul King

FOTO: MAFA - DAVID NEFF

najít jména, jež by jim udržela zisky. Protože však nemají chuť ani čas investovat do hledání talentů jako nezávislé firmy, vybírají si kapely, které už úspěch zaručují. Pohlcování malých firem je však pro hudbu nebezpečné. Třeba malou značku Hot koupila Virgin. A když Hot chtěla natočit druhá alba svým kapelám, které považovala za za-

jímavé, Virgin jim řekla - už jste utráceli dost."

Myslíte si, že mají šanci prosadit se skupiny, které nepocházejí z Anglie nebo Ameriky?

"Rada zajímavých nahrávek vzniká mimo Anglii či Ameriku, kde se motají stále ve stejných kruzích, zatímco skupiny z jiných zemí přicházejí s novým pohledem, protože vycházejí z jiných kultur-

ních tradic. Mám na mysli třeba švýcarské Young Gods, holandské Kong nebo Einstürzende Neubauten, ale i Pankow. Ale i u vás jsou zajímavé skupiny - Toyen či Extáze svaté Terezy. Natáčeli jsme je, protože máme Anglii vzniká hodně zajímavého, co je potřeba lidem ukázat."

ALEX ŠVAMBERK

Bunkr navíc nějaký čas poskytoval agentážní zázemí některým českým skupinám. Mezi pokoncertními Dji najdeme pak pěknou řádku pozdějších vlajkoňů českého boomeru taneční hudby.

Stejně jako v prvních letech Rádio 1 patřilo ke klubu neodmyslitelně ještě pár „přidaných hodnot“. Jednou z nich bylo zdejší studio COX. Vzniklo tu několik desek, které jejich majitelům dodnes dokreslují ducha doby, od *Protlaku* Jolly Joker & PBU přes jediné album Snake Eaters po Třešňákovu *Koláž* (podobným způsobem poslouží i řada dochovaných bootlegů). Další neoddělitelnou součástí příběhu klubu byla nadzemní kavárna, dějiště několika velmi koloritních historek s navykovými látkami v hlavní roli.

Klub dokázal ustát i krátkodobé nástupy konkurenčních podniků v blízkém okolí (Repre, U Zoufalců). Co ovšem nevybalancoval, byl soustředěný tlak okolí a posléze i lokálních politiků v čele s tehdejší starostou Prahy 1 Bürgermeisterem. Dvacátého prvního ledna 1997 byl klub po několikahodinové bitvě s jeho návštěvníky policejně vyklizen a jeho mobiliář odvezen do skladu kdesi v Dolních Břežanech. Tři týdny poté byl vchod do Bunkru zarděn. Pokusy obnovit jej na jiné adrese (holešovická tržnice, Mělník) šly do vytracena. Až v roce 2006 byl na Smíchově otevřen klub Bunkr Blues Rock, který měl na starý Bunkr navázat... ale to už je jiná pohádka.

Zůstaly fotografie, nahrávky, zpravodajské šoty a klipy (snad nejlépe je klub zachycen v rozverném klipu *21 Reasons Why White Men Can't Sing Rap* skupiny Našrot), programy, dokumenty... a proslulý křivák šéfa klubu Richarda Nemčoka, který k němu patřil jako k velbloudovi hrby, uložený v Popmuseu.

P. S.: Příběh Bunkru má jeden žertovný appendix. V dubnu 1993 totiž vznikl jeho mladší sourozenec. Nyní pozvěme na scénu Ondřeje Soukupa, komentátora *Hospodářských novin* a vynikajícího znalce ruských reálií, který ten příběh před lety zpřístupnil čtenářům časopisu *Rock & Pop*. „Moskevský Bunkr se

Skupina Houpací koně na pódiu v klubu Bunkr. Foto Jiří Janda / archiv Popmusea

Richard Nemčok. Archiv Popmusea © OOA-S 2023

zrodil jednoho kalného jitra v jisté kuchyni pod dojmem dnes již legendárního pražského tahu dvou muzikantů, Volodi Kozlova a Andreje Romanova. Poté na adresu Richarda Nemčoka odešel do Prahy fax následujícího znění: Gratulujeme k otevření pobočky Bunkru v Moskvě.“ Klub existoval asi rok, načež skončil z podobných důvodů jako ten pražský. O pět let později ale ožil na jiné adrese, a pokud internet nevrldlouhá, funguje dodnes.

3 / Klimentská 34 (a Soukenická 20 a Revoluční 14)

Adresy prodejen firmy Praha Music Center, která byla v první polovině devadesátých let asi nejagilnějším subjektem na trhu s hudebními nástroji a vybavením.

4 / Na Poříčí 26

Nejdřív tu bylo divadlo D34, posléze divadlo E. F. Buriana. S rock'n'rollem nemělo společného nic – až na několik skvělých vyprávěnek z prostředí zdejšího technického personálu, který tvořilo i několik prominentních pražských undergroundových hudebníků (zde tedy proběhla i slavná a lety notně zveličená historka, jak Mejla Hlavsa a spol. vyloučili kolegu Iva Pospíšila z androše, protože hrál rock'n'roll).

Divadlo zaniklo na konci sezony 1990–1991. Následovala tříletá rekonstrukce. Spiritus agens Archy Ondřej Hrab si dal načas a šel neúhybně za svým záměrem vybudovat multižánrovou scénu bez stálého divadelního souboru, která by ovšem cílila na domácí publikum. Její provoz zahájilo 5. června 1994 společné vystoupení japonského tanečníka Mina Tanaky (který si udělal v Praze skvělé jméno už v osmdesátých letech vystoupeními Na Chmelnici) a Johna Calea.

Příběh Archy se dá vzhledem k její „rozepjatosti“ vést v mnoha liniích. Ta rocková je sice jednou z těch vedlejších, ale je vroubená několika velmi zajímavými i silnými momenty.

Už v první sezoně 1994–1995 tu proběhly nezapomenutelné koncerty Davida Byrnea, Diamandy Galás či skupiny Colosseum. Vladimír Mišík & Etc... tu na podzim 1994 nahráli album *Live & Unplugged...* (i když zlé jazyky posléze špičkovaly, že se záznam musel ve studiu notně vyspravit). Hned v té druhé následovalo památné představení *Freak Show* The Residents, v určitých kruzích české hudbymilovné veřejnosti požívajících až kultovní postavení.

Vstupenka na legendární koncert The Residents

Reklamní letáčky na akce v Arše

Byrne – a koneckonců i Cale a další se do Archy v dalších letech rádi vraceli. Hrál tu například Peter Hammill, King Crimson, Henry Rollins, Einstürzende Neubauten, ze služebně mladších kapel Levellers na vrcholu slávy nebo Tindersticks. Desky tu křtili Už jsme doma, Filip Topol, Tata Bojs, Michal Prokop, probíhalo tu vyhlášení cen kritické ankety „hochů, co spolu mluvili“ Žlutá ponorka...

V létě 2002 Archu na dlouhé měsíce vyřadily z provozu povodně. Vypláchnutá a vysušená se nicméně opět zaskvěla ve staré slávě.